

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., ve věci

žalobce: **EUROCORP TRADE, s. r. o.**, IČO: 031 11 199
sídlem Sychrov 1061, Valašské Klobouky
zastoupen advokátem Mgr. Janem Špírkem
sídlem Belgická 130/32, Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 57, Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2017, čj. KUJI 72470/2017 ODSH 1072/2017 – Pr/Odv,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 5. 10. 2017, čj. KUJI 72470/2017 ODSH 1072/2017 – Pr/Odv, **se zrušuje** a věc **se vrací** k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 20 350 Kč, a to k rukám jeho advokáta Mgr. Jana Špírka do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá žalobou zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým bylo částečně změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „městský úřad“), ze dne 22. 8. 2017, kterým byla žalobci uložena pokuta 9 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč za to, že dne 4. 7. 2017 provozoval blíže specifikované vozidlo, které při vysokorychlostním kontrolním vážení překročilo největší povolenou hmotnost na druhé nápravě o 191 kg a největší povolenou hmotnost silničního vozidla o 948 kg, čímž se dopustil přestupku podle ustanovení § 42b odst. 1 písm. s) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“).
2. Žalovaný neshledal ze strany městského úřadu žádné pochybení, pouze opravil nepřesnou formulaci v části výroku, aby v souladu s § 93 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v rozhodném znění, obsahoval vyslovení viny.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. V žalobě ze dne 10. 12. 2017 žalobce předně uvedl, že rozhodnutí správních orgánů jsou opřena o jediný důkaz, kterým je vážný lístek ev. č. 5598859, který ovšem nemůže být způsobilým důkazem, jelikož váha, která měla přetíženi zaznamenat, nebyla ověřena pro vážení vozidel přepravující břemena, jejichž těžiště může za pohybu vozidla měnit svou polohu, tj. i živočišné tuky v kapalném stavu, jako to bylo v případě žalobce.
4. Správní orgány se rovněž nezabývaly námitkami žalobce k ověření a použití váhy pro kontrolní vysokorychlostní vážení silničních vozidel a nesnažily se žalobcovu obhajobu ani vyvrátit. Žalovaný byl zjevně veden snahou rychle rozhodnout v neprospěch žalobce, jelikož ani nevyčkal vyjádření Českého metrologického institutu, které žalobce v odvolání avizoval jako důkaz.
5. Z výše uvedených důvodů navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno.

III. Vyjádření žalovaného

6. V podání ze dne 20. 3. 2018 žalovaný uvedl, že v odvolacím řízení nebylo možné rozlišovat druh nákladu, jelikož vyhláška č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, v rozhodném znění (dále jen „vyhláška č. 341/2014 Sb.“), stanovuje hmotnostní limity pro všechny uživatele bez ohledu na to, jaký druh nákladu vezou. Vzhledem k potvrzení o ověření stanoveného měřidla ze dne 1. 11. 2016, nemohl žalovaný pochybovat o správnosti uvedených měřidel. S ohledem na to považoval žalovaný čekání na vyjádření Českého metrologického institutu za bezpředmětné.
7. Z principu vysokorychlostního vážení je zřejmé, že dokladem o porušení právních předpisů bude právě doklad o provedeném vysokorychlostním vážení. To bylo zaznamenáno prostřednictvím měřidla, které bylo řádně ověřeno autorizovaným metrologickým střediskem a bylo jej možné používat k vysokorychlostnímu vážení.
8. Vzhledem k uvedenému navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Repliká žalobce

9. V podání ze dne 11. 6. 2018 žalobce setrval na své argumentaci a zopakoval, že certifikace předmětné váhy pro vážení vozidel přepravující břemena, jejichž těžiště může za pohybu vozidla měnit svou polohu, je vyloučena, jelikož do procesu schvalování takové typy zkoušek zahrnuty nebyly. Důkaz předložený žalobcem přímo vylučuje certifikaci předmětné váhy.

V. Ústní jednání

10. Dne 15. 10. 2019 proběhlo ústní jednání za účasti zástupce žalobce, který v plném rozsahu setrval na žalobních tvrzeních. Žalovaný svou neúčast omluvil s tím, že souhlasí s projednáním věci bez jeho přítomnosti. Odkázal na své písemné vyjádření k věci.
11. V průběhu ústního jednání bylo prováděno dokazování listinami – žádostí žalobce o vyjádření Českého metrologického institutu a vyjádřením Českého metrologického institutu ze dne 23. 10. 2017.
12. Dále bylo dokazování doplněno Opatřením obecné povahy, vydaným Českým metrologickým ústavem, účinným ode dne 21. 10. 2016, číslo 0111-OOP-C010-15, č.j. 0313/009/15/Pos., čl. 4.1+5.4.2.2. (dostupným na https://www.cmi.cz/sites/all/files/public/download/Uredni_deska/OOP/111-OOP-C010-15.pdf)

VI. Posouzení věci soudem

13. Krajský soud v Brně (dále také „soud“) přezkoumal ve smyslu § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“), v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí městského úřadu včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že žaloba **je důvodná**.
14. Žalobce uplatnil v zásadě dva žalobní body. Jednak rozporuje kvalitu odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž tato jeho tvrzení směřují v zásadě k vadě spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, a jednak rozporuje certifikaci měřícího zařízení, resp. způsobilost zařízení (váhy) zadokumentovat přestupkové jednání, které mu bylo v posuzované věci kladeno za vinu.
15. Dle ustanovení § 42b odst. 1 písm. s) zákona o pozemních komunikacích se *právníká osoba dopustí přestupku tím, že jako provozovatel vozidla provozuje vozidlo, jehož hmotnost převyšuje hodnoty stanovené podle zvláštního právního předpisu*.
16. Dle ustanovení § 36d odst. 1 zákona o pozemních komunikacích je *řidič vozidla povinen vždy podrobit vozidlo vysokorychlostnímu kontrolnímu vážení, které je prováděno na trase vozidla, bez ohledu na to, je-li řidič obeznámen s místem, kde dochází k vysokorychlostnímu vážení*.
17. Soud se neztotožnil s námitkou žalobce rozporující kvalitu odůvodnění. Z obsahu napadeného rozhodnutí je zřejmé, že odvolací námitky žalobce byly vypořádány a žalovaný na ně adekvátním způsobem reagoval. Uvedl mimo jiné, že z hlediska hmotnostních limitů uvedených ve vyhlášce č. 341/2014 Sb. nebylo pro správní orgán po právní stránce významné, jaký typ nákladu žalobce převážel. Odkázal přitom i na závěry plynoucí z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 8. 2015, čj. 5 As 10/2015-27, *stanovením hmotnostních limitů je chráněn veřejný zájem a je zcela na provozovateli, jak*

zajistí, že hmotnostní maxima nepřekročí. Ve vztahu k ověření měřidla žalovaný uvedl, že měřicí zařízení mělo řádné potvrzení o ověření, v ověřovacím listu bylo mimo jiné uvedeno, že zařízení bylo dne 1. 11. 2016 ověřeno autorizovaným metrologickým střediskem dle platných norem a lze jej používat k vysokorychlostnímu vážení. Dospěl tedy k závěru, že vysokorychlostní váhy lze použít na vážení vozidel převážejících sypký či kapalný náklad.

18. Žalovaný se dostatečně vypořádal i s avízem předložení dalšího důkazu. Uvedl, že z obsahu spisu nevyplynulo, že by bylo vyloučeno vážení určité skupiny vozidel v závislosti na převáženém nákladu. O přípustnosti použití vysokorychlostní váhy pro zvážení vozidla žalobce tudíž neměl žádné pochybnosti. K tomu soud dodává, že správní orgány mají povinnost rozhodovat na základě skutkového stavu, který byl zjištěn v takové kvalitě, že o něm nejsou důvodné pochybnosti. Žalobce sice ve správním řízení tvrdil, že předmětné měřicí zařízení není způsobilé vážit vozidla převážející kapalný náklad a v odvolacím řízení i avizoval, že si pro podporu svých tvrzení opatřuje konkrétní důkaz, nicméně tato tvrzení bylo možné mít za rozporná s obsahem spisu. Ten totiž obsahoval potvrzení o ověření stanoveného měřidla ze dne 1. 11. 2016, kde bylo konstatováno, že měřidlo má požadované metrologické vlastnosti a bylo opatřeno úředními značkami. Toto potvrzení bylo účinné do 31. 12. 2017. Za takového stavu bylo možné skutkový stav považovat za dostatečně zjištěný a tvrzení žalobce nebylo možné jednoznačně považovat za „důvodnou pochybnost“. Procesní postup žalovaného byl řádně odůvodněn a za dané situace skutečně nebyl povinen na avizovaný důkaz vyčkat, ačkoliv by se takový postup jevil jako vhodnější.
19. Z listin, kterými byly provedeny důkazy během ústního jednání, vyplynulo, že se žalobce obrátil na Český metrologický institut s žádostí o vyjádření k tomu, zda uvedené měřidlo bylo ověřeno i pro měření hmotností vozidel převážejících kapaliny. Z odpovědi Českého metrologického institutu, úsek legální metrologie, ze dne 23. 10. 2017 vypracované a podepsané Ing. S., Ph.D., odborným ředitelem pro legální metrologii, vyplynulo, že do schvalování příslušných typů měřidel nebyly zahrnuty zkoušky zohledňující jejich možné využití ve funkci stanoveného měřidla i pro vážení vozidel přepravujících břemena, jejichž těžiště může za pohybu měnit svou polohu. Tato informace se dle vyjádření týká i vah pro kontrolní vysokorychlostní vážení silničních vozidel za pohybu instalovaných a provozovaných na komunikaci II/602 u Velkého Meziříčí.
20. Soud přezkoumává napadené rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 1 soudního řádu správního z *pohledu skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.* Výše uvedený důkaz byl žalobcem opatřen až po skončení správního řízení, což z něj ovšem nečiní důkaz nepřípustný či nerelevantní. Z odpovědi Českého metrologického institutu vyplynuly skutečnosti, které osvětlují stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
21. Podrobnosti ohledně metod zkoušení pro schválení typu a ověřování vah pro kontrolní vysokorychlostní vážení silničních vozidel za pohybu obsahuje opatření obecné povahy Českého metrologického institutu ze dne 21. 10. 2016, č. 0111-OOP-C010-15 (dále jen „opatření obecné povahy“). Dle bodu 5.4.2.2 opatření obecné povahy, *pokud mají být váhy využívány ke stanovení hmotnosti nebo zatížení na jedné nápravě a/nebo skupině náprav vozidel přepravujících břemena, jejichž těžiště může za pohybu vozidla měnit svou polohu, musí být jako referenční vozidla použita i vozidla nesoucí zatížení ve formě kapalin nebo jiných produktů, které mohou být vystaveny změnám polohy těžiště při pohybu vozidla.*

Z vyjádření Českého metrologického institutu přitom vyplynulo, že váhy umístěné na silnici II/602 u Velkého Meziříčí nebyly schvalovány s využitím těchto specifických referenčních vozidel. Dle bodu 4.1 opatření obecné povahy váhy musí *nést jednoznačné označení o omezení vhodnosti se specifikací druhu a rozsahu omezení, pokud nejsou vhodné, resp. určeny, pro vážení vozidel specifických vlastností nebo převážejících břemena určitých specifických vlastností (např. kapaliny).*

22. Vozidlo provozované žalobcem bylo zváženo vysokorychlostním vážením prostřednictvím zařízení, které bylo umístěno na silnici II/602 v 51,4 km u Velkého Meziříčí ve směru na Jihlavu, přičemž toto zařízení dle všeho nebylo určeno k měření vozidel převážejících kapaliny. Žalobce ve správním řízení uváděl, že vozidlo převáželo kapalinu (živočišný tuk) a správní orgány z této skutečnosti rovněž vycházely. Ve světle dodatečně zjištěných skutečností je napadené rozhodnutí neudržitelné a musí být ze strany soudu zrušeno, jelikož skutkový stav vyžaduje zásadní doplnění.

VII. Závěr a náklady řízení

23. Při přezkumu napadeného rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 2 věta první soudního řádu správního soud shledal podanou žalobu jako důvodnou. Proto v souladu s § 76 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního napadené rozhodnutí pro vady řízení zrušil. Věc současně vrátil k dalšímu řízení žalovanému, v němž bude vázán právním názorem soudu.
24. O náhradě nákladů soudního řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož *nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.*
25. Žalobce měl ve věci plný úspěch, tudíž má právo na náhradu nákladů vůči žalovanému. Náklady řízení žalobce představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady na zastoupení.

Odměna zástupce (advokáta) žalobce a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. V daném případě se jednalo o tři úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, žaloba, jednání ve věci) ve výši $3 \times 3\,100$ Kč a tři režijní paušály ve výši 3×300 Kč, tedy celkem 10 200 Kč. Za podanou repliku soud žalobci náhradu nákladů nepřiznal, neboť obsahovala pouze dosavadní argumenty. Dále soud přiznal žalobci náhradu za promeškaný čas strávený cestou k soudnímu jednání z Prahy a zpět za celkem 14 započatých půlhodin ve výši 1 400 Kč a náhradu cestovních nákladů osobním automobilem KIA, SPZ X a to dle §14 odst. 1 písm. a) a odst. 4 advokátního tarifu. Vzdálenost ze sídla advokáta k soudu je 225 km, dvě cesty 450 km. Výše cestovní náhrady vyplývá z vyhl. č. 333/2018 Sb., §1 písm. b) činí základní sazba za 1 km jízdy 4,10 Kč, celkem tedy 1845. Průměrná cena benzínu dle §4, písm c) uvedené vyhlášky je 33,10 Kč, spotřeba vozidla dle technického průkazu 6l/100km, cena benzínu je tedy 894 Kč. Celkově cestovní náhrada činí 2 739 Kč. Protože advokát žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení ve smyslu § 57 odst. 2 soudního řádu správního o částku odpovídající dani (21 %), kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést, náklady s DPH jsou celkem 17 350 Kč.

26. Celkem náklady řízení na straně žalobce činí 20 350 Kč. K zaplacení soud žalovanému určil přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 15. října 2019

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu